

Avdelningen för tillväxt och samhällsbyggnad (TS)
Avdelningen för juridik (JU)
Avdelningen för vård och omsorg (VO)

Försvarsdepartementet

Ann-Sofie Eriksson, TS
Helena Linde, JU
Magnus Ljung, JU
Michaela Stenman, TS
Ulrika Vestin, VO

Kommuners och regioners grundläggande beredskap inför kris och krig (SOU 2024:65)

Sammanfattning

- SKR instämmer i behovet av ett mer omfattande uppdrag för kommuner och regioner om landets robusthet ska förbättras.
- SKR tillstyrker huvudinriktningen i utredningens förslag att i lag ge kommuner och regioner ett utökat ansvar för en grundläggande förmåga för civilt försvar.
- SKR ifrågasätter dock om det går att avgränsa och etappindela uppbygganden av verksamhetsförmågan på det sätt som utredningen förslår.
- SKR betonar finansieringsprincipens betydelse och understryker att nya uppgifter i lagstiftning och förordningar ska finansieras.
- SKR tillstyrker förslaget om att finansiering av kommuners och regioners arbete med civilt försvar och krisberedskap distribueras genom generella statsbidrag med följande kompletteringar;
 - På grund av geografiskt läge eller andra särskilda förutsättningar kommer vissa kommuner och regioner att vara särskilt viktiga i totalförsvaret,
 - i stöd till investeringar och andra insatser, behöver finansieringen ske genom riktade bidrag,
 - finansiering behöver också vara möjlig i det fall en kommun eller en region redan etablerat en förmåga som tidigare inte framgått i lagstiftning.
- SKR konstaterar att uppbyggnaden av samhällets möjligheter att upprätthålla en grundläggande förmåga under kris och krig bygger på tillit och ansvar mellan samhällets olika aktörer.

- SKR avstyrker utredningens förslag när det gäller tillsyn under en uppbyggnadsfas och anser att länsstyrelserna behöver fokusera på att utveckla sin stödjande och samordnande roll i förhållande till kommuner och regioner.
- SKR ser behov av ett klagörande av Försvarmaktens samspel med kommuner och regioner. Det är viktigt med dialog i detta sammanhang. Det finns också behov av ett klagörande av Försvarmaktens ansvar för kostnader som uppkommer kopplat till planering och militära försvarsövningar.
- SKR vill betona betydelsen av att kommuner och regioner är representerade i civilområdenas och sektorsmyndigheternas forum och löpande arbete – det är fråga om att statliga myndigheter inte kan agera utan medverkan av den lokala och regionala nivån.
- SKR vill betona behovet av att i författning tydligare reglera privata leverantörers ansvar att upprätthålla samhällsviktiga verksamheter under fredstida krissituationer och höjd beredskap.
- SKR anser att kommunalförbundens och andra särskilda verksamhetsformers roller i arbetet med civilt försvar behöver tydliggöras.

Allmänna synpunkter

Ett krig innebär extrema påfrestningar för samhälle. Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) anser därför att en lagstiftning om grundläggande beredskap måste ge kommuner och regioner mandat att prioritera. Kommuners och regioners möjligheter att handla och fatta snabba beslut är helt centrala för att bygga ett motståndskraftigt samhälle. Rätten och möjligheten att prioritera behöver ha ett tydligt stöd i lag.

Uppbyggnaden av det civila försvaret ska hänga samman. Det måste finnas en länk mellan nationella myndigheter och kommuners och regioners operativa ansvar. Det är därför avgörande att kommuner och regioner är representerade i civilområdenas och sektorsmyndigheternas forum och löpande arbete – det är fråga om att statliga myndigheter inte kan agera utan medverkan av den lokala och regionala nivån.

SKR som medlemsorganisation, kan tillsammans med sina medlemmar, på ett sätt som ingen annan aktör bidra i tillvaratagandet av det samlade intresset för lokal och regional nivå.

SKR instämmer i behovet av ett mer omfattande uppdrag för kommuner och regioner om Sveriges robusthet ska förbättras. SKR delar även utredningens slutsats att en ny lagstiftning behövs för kommuner och regioners uppdrag inför kris och ytterst krig. Även utan det ansträngda omvärldsläget är kommuners och regioners kontinuitet, motståndskraft och uthållighet centralt för Sverige.

En gemensam lagstiftning för kommuner och regioner

Den föreslagna lagtexten använder begreppet kommun för primärkommuner och talar i vissa bestämmelser om kommuner och regioner. En region utgör rättsligt sett också en kommun.

SKR anser att den nya regleringen behöver klargöra när en bestämmelse tar sikte på både kommuner och regioner och när bestämmelsen adresserar enbart primärkommuner.

Finansieringsprincipen

Närmare övervägande i finansieringsfrågor kommenteras utförligt i ett eget avsnitt i detta yttrande.

SKR betonar inledningsvis betydelsen av finansieringsprincipen.

Länsstyrelsernas roll och tillsynsuppgiften

Sverige står inför en uppbyggnad av det civila försvaret som kommer att pågå många år framåt. Länsstyrelsens huvuduppdrag behöver därför vara att stödja kommunerna och regionerna. Det bör ske genom dialog.

SKR anser att länsstyrelsens tillsynsuppdrag behöver utgå till förmån för en stödjande roll.

Om tillsyn ska regleras måste den formas för att stödja i stället för att straffa. Det är därför av yttersta vikt att en eventuell tillsyn inte förenas med sanktioner. Tillsynsarbetet när det gäller säkerhetsskyddslagen är här ett avskräckande exempel.

SKR avstyrker utredningens förslag när det gäller tillsyn under en uppbyggnadsfas.

När det gäller länsstyrelsernas eventuella tillsyn i förhållande till regionerna måste hänsyn tas till att regionerna har ett helt annat uppdrag än primärkommunerna.

SKR har därför särskilda invändningar mot utredningens förslag när det gäller länsstyrelserna tillsyn över regionernas uppdrag. I den fortsatta beredningen behöver hänsyn tas till dessa skillnader.

Förhållandet till försvaret med mera

Parallellt med den nu remitterade utredningen pågår ett flertal andra utredningar och regeringsuppdrag kring svensk beredskap. Dessa kommer att påverka den samlade effekten för kommuners och regioners ansvar. Det militära försvarets behov behöver därför ses i ett sammanhang tillsammans med det civila försvaret.

Kommuner och regioner kan inte bära de kostnader som uppstår till följd av det militära försvarets behov. Försvarmakten måste stå för sina kostnader. Det uppkommer många kostnader för kommuner och regioner vid till exempel planering, övning och ianspråktagande av mark och lokaler.

SKR anser att det är angeläget att lyfta in det militära försvarets och även Natos behov och kostnader i det kommande lagstiftningsarbetet.

Mandat att prioritera och förhållandet till vissa verksamheter

Förslaget till en ny lag om kommuners och regioners grundläggande beredskap inför fredstida krissituationer och höjd beredskap (LKRB) blir en ny ramlagstiftning. En stor del av kommuner och regioners samhällsviktiga verksamheter omfattas av

specialförfattningar. Det får betydelse för utformning av den kommande regleringen. I förhållande till många specialreglerade verksamheter kommer det att krävas anpassning i respektive lagstiftning.

Bland annat pandemin har givit hela samhället viktig erfarenhet av en större kris. En sådan är att kommuner och regioner i en större kris behöver ha ett tydligt mandat att prioritera när inte allt kan göras. Exempelvis när det gäller hälso- och sjukvården eller socialtjänsten behöver bemyndigandena möjliggöra för kommunerna och regionerna att prioritera. De individer som är i störst behov av stöd och insatser måste kunna ges företräde.

När det gäller bland annat kollektivtrafik och livsmedelsförsörjning behövs också utrymme för prioriteringar på lokal och regional nivå.

SKR anser att kommuners och regioners prioriteringsmandat måste säkerställas.

Verksamhetskrav och verksamhetsförmåga

Utredningens förslag innehåller en lagreglering av ett krav på "grundläggande verksamhetsförmåga". Vad som avses med grundläggande förmåga är en fråga om vad som är ändamålsenligt.

Utredningen gör bedömningen att alla Sveriges kommuner och regioner ska klara två veckors "ö-drift". Även om det ska ske succesivt och på sikt är det en kraftig ambitionshöjning. För delar av verksamheterna på lokal och regional nivå kommer det inte att vara tillräckligt att bygga en förmåga för bara två veckor. Inom flera delar av försörjningen inom exempelvis hälso- och sjukvården krävs väsentligt mer.

SKR instämmer i ambitionen och förstår att det inte är lämpligt att på detaljnivå i lagtext och förarbeten klargöra för exakt innebörd av begreppet grundläggande verksamhetsförmåga. Vad som är av yttersta vikt är att ambition och finansiering överensstämmer.

Utredningen tar i ett första skede sikte på en förmågehöjning för måltidsverksamheten och inte all samhällsviktig verksamhet. Samtidigt konstaterar utredningen att "på sikt" ska det gälla en bredare förmåga för de samhällsviktiga verksamheterna. Måltidsverksamhet är dock närmast omöjlig att ta ansvar för utan el, värme och vatten. Det gäller även i de allra viktigaste verksamheterna i kommuner och regioner.

SKR ifrågasätter om det är möjligt att avgränsa uppbygganden av förmågan till viss verksamhet som måltidsverksamhet.

Förhållandet till olika verksamhetsformer

Många delar av den kommunala och regionala verksamheten bedrivs i särskilda verksamhetsformer. För räddningstjänsten är exempelvis den vanligaste formen kommunalförbund. På V/A- området är bolagsformen vanlig, men den förekommer även inom bland annat hälso- och sjukvården. Frågan om kommunernas och regionernas yttersta ansvar, oavsett utförare, är därför central.

SKR anser att det i kommande lagstiftning måste tas hänsyn till att kommunal och regional verksamhet kan bedrivas i olika verksamhetsformer.

Privata utförare

Privata aktörer genomför idag en betydande del av samhällsviktig verksamhet. Det har legat utanför utredningens uppdrag att lämna förslag om dessa aktörers medverkan i planering och förmåga att upprätthålla sin verksamhet under fredstida krissituationer och höjd beredskap. Utredningens författningsförslag och bedömningar syftar dock i en del avseenden till att säkerställa vissa privata aktörers verksamhetsförutsättningar.

Det är en stor andel sårbara grupper som får sin omsorg, boende och annat stöd genom kommunen eller regionen av privata utförare. Då det inte finns någon lagreglering idag finns det risk för att ett mycket stort ansvar hamnar på kommunerna och regionerna. Även om det är ett komplext och svårt område behöver frågan utredas vidare för att se vad som bör regleras via lag för privata utförare vad gäller civilt försvar.

SKR anser att det måste framgå tydligare av kommande lagstiftning om kommuner och regioner ska "ta höjd" även för verksamhet som bedrivs av privata aktörer som en del av det civila försvaret.

Civilsamhället

SKR anser att civilsamhällets stöd spelar en viktig roll när krisen står för dörren. De hjälpresurser som ideella och frivilligorganisationer samt trossamfund erbjuder behöver därför framhållas. Det gäller även en lång rad områden utöver de mer akuta hjälpbehoven. Här kan bland annat kultur- och fritidssektorn framhållas – men exemplen är många fler.

Frågor om finansiering

SKR ser ett behov av finansiering till kommuner och regioner för uppbyggnaden av ett robust civilt försvar. Regelverket måste säkerställa att samtliga når en gemensam grund inom civilt försvar och krisberedskap oavsett geografiskt läge andra särskilda förutsättningar. Därtill kommer att en del kommuner och regioner på grund av geografiskt läge eller på annat sätt har särskilt viktiga roller för totalförsvaret.

Statens ersättning till kommuner och regioner

Utredningen föreslår enlighet med den kommunala finansieringsprincipen att kommuner och regioner ska ersättas för nya uppgifter och de ambitionshöjningar av befintliga uppgifter som den nya lagen innebär. Bristen på finansiering är en starkt begränsande faktor för uppbyggnaden av det civila försvaret i regioner och kommuner. Det är angeläget att medel till kommuner och regioner fördelas på ett sådant sätt att hänsyn tas till de specifika förutsättningar som finns i olika områden och inte enbart fördelas utifrån invånarantal. Detta gäller små kommuner som i vissa avseenden behöver ha samma grundförmåga som större kommuner samt kommuner och regioner som har ett mer "utsatt läge".

SKR betonar att det vid bedömning av vad som är nya åligganden behöver beaktas att kommuner och regioner aldrig fått ersättning för att göra allt enligt nuvarande

lagstiftning och därför har en prioritering av uppgifterna skett genom en överenskommelse där allt enligt lagsstiftningen inte ingått. Bedömningen av vad som är nya uppgifter behöver därför utgå från vad som ingått i tidigare överenskommelser med staten.

SKR vill även lyfta fram att en kommun eller en region som agerar innan ny lagstiftning kommer på plats för att etablera viss förmåga, måste få finansiering i efterhand.

SKR ställer sig bakom förslaget att staten huvudsakligen ska svara för finansieringen genom höjning av de generella statsbidragen

SKR ställer sig även bakom att riktade insatser och investeringsbehov ska ersättas genom riktade bidrag. Detta förutsätter dock ett enkelt förfarande.

Konsekvenser för kommuner och regioner

Enligt utredningens konsekvensbeskrivning förväntas författningsförslaget medföra ökade kostnader för staten med totalt ca 13,5 miljarder kronor under åren 2027 – 2031. De permanenta kostnaderna består av kostnaderna för nya årsarbetskrafter, samt utbildningar och övningar. Engångskostnaderna gäller anskaffning av livsmedel och utrustning för upprätthållande av måltidsverksamheter, investeringar för inrättande av särskilda samlingsplatser, säkra ledningsplatser samt lager för förvaring av nödvatten och livsmedel.

SKR anser inte att ovanstående uppräknade ersättning till kommuner och regioner kommer att vara tillräckligt. Det är förståeligt att utredningen inte kan göra fullständiga kostnadsbedömningar idag. Det behövs dock betydligt mer investeringar i de samhällsviktiga verksamheterna för att kunna bygga den robusthet som behövs. Det går inte att lyfta ut en viss verksamhet som till exempel måltidsverksamhet, eftersom också verksamhetslokalerna förutsätter robusthet gällande el, värme, vatten och fiber med mera.

Åtgärder som kräver investeringar

För att Sveriges ska säkra den civila motståndskraften som försvarsberedningen uttrycker behöver förmågan i kommuner och regioner förstärkas. Det räcker då inte att några kommuner och regioner har möjlighet att göra egna investeringar och gå före. Det handlar snarare om att möjliggöra investeringar i alla samhällsviktiga verksamheter i kommuner och regioner. Exempel på detta är sjukvård, äldreomsorg och inte minst kommunala och regionala lokaler som inrymmer dessa verksamheter.

I ett skede där kommuner och regioner behöver få förutsättningar för att kunna genomföra åtgärder och göra investeringar krävs skyndsamma och långsiktiga finansieringsåtaganden från statens sida.

De investeringar som görs kommer generera kostnader både för drift och förvaltning. Det är viktigt att dessa kostnader inte glöms bort.

Statens omfattning på ersättning sätter takten för uppbyggnaden – det har sagts förr, och det tål att sägas igen; nu har Sverige börjat ta steg och det är viktigt att vi fortsätter med stora kliv och inte bromsar in.

Sveriges Kommuner och Regioner

Anders Henriksson
Ordförande

Bilaga med ställningstagande till enskilda förslag och bedömningar.

Bilaga 1 - Närmare om de enskilda förslagen

6.1.1 Vissa identifierade större frågor som inte omfattas av utredningsuppdraget

SKR anser att frågor som rör Sveriges Nato-medlemskap och relationen med Försvarsmakten spelar en central roll för förutsättningarna för uppbyggnaden av det civila försvaret.

6.2 En ny lag om kommuners och regioners grundläggande beredskap inför fredstida krissituationer och höjd beredskap

SKR tillstyrker utredningens förslag om att i en ny lag ålägga kommuner och regioner ett ansvar för en grundläggande förmåga. Givet den komplexitet som hänger samman med att utförligt och tydligt beskriva innebörden av begreppet förutsätter SKR att lagstiftaren också tar ett tydligt ansvar för att detta åläggande inte landar underfinansierat hos kommuner och regioner.

6.3.1 Lagens övergripande syfte

Enligt utredningens förslag ska det vara lagens övergripande syfte att säkerställa att kommuner och regioner under fredstida krissituationer och höjd beredskap har en ändamålsenlig och likvärdig förmåga att fullgöra sina författningssenliga uppgifter och upprätthålla sina samhällsviktiga verksamheter.

Kommuners och regioners förmåga att värna människors liv och hälsa, upprätthålla grundläggande värden i samhället samt skydda och rädda egendom eller miljön är naturligtvis helt central och det är därför viktigt att lagens syfte speglar just ansvaret för den grundläggande förmågan för samhällsviktig verksamhet.

Det är viktigt att i författningskommentar synliggöra att syftet är att ålägga kommuner och regioner en *grundläggande* förmåga.

SKR tillstyrker förslaget med den reservationen.

6.3.2 Definitioner av begreppen fredstida krissituation och kvalificerad fredstida krissituation

Utredningens förslag skiljer mellan fredstida kris och kvalificerad fredstida krissituation.

SKR har ingen invändning mot de båda begreppen – men vill understryka vikten av enhetlighet i begreppsapparaten i det framtida lagstiftningsarbete i förhållande till angränsade lagstiftningsarbete.

6.3.3 Generella verksamhetskrav

I utredningens förslag definieras kommuners och regioners grundläggande verksamhetsförmåga under fredstida krissituationer och höjd beredskap som ett krav

på en ändamålsenlig och likvärdig förmåga att fullgöra sina författningssenliga uppgifter och upprätthålla sina samhällsviktiga verksamheter.

SKR ställer sig bakom definitionen, men vill samtidigt trycka på att vad som är ändamålsenligt och likvärdigt ytterst måste få präglas av den faktiska situationen och särskilt när det blir fråga om kvalificerade fredstida krissituationer eller i krig. Detta bör därför också komma till uttryck i det kommande lagstiftningsarbetet föruttalanden.

6.3.4 Enskilda fysiska eller juridiska personers utövande av samhällsviktiga verksamheter under fredstida krissituationer eller höjd beredskap

Det finns skäl för att överväga vilken förmåga som privata leverantörer av samhällsviktiga tjänster bör ha under fredstida krissituationer och höjd beredskap. Den förmåga som privata leverantörer av samhällsviktiga tjänster bör ha under fredstida krissituationer och höjd beredskap bör författningsregleras och ställning bör tas till hur en sådan förmåga bör finansieras.

Det krävs klargöranden av förutsättningarna att hantera situationer där privata aktörer inte kan fullfölja sitt uppdrag. Ett ansvar grundat på avtal som inte kan fullföljas måste ändå till sist bäras av någon – och ska det bäras av kommuner och regioner behöver det regleras, planeras för och finansieras.

SKR vill framhålla att det finns uppenbara behov av att i författning tydligare reglera privata leverantörers ansvar i fråga om att upprätthålla samhällsviktiga verksamheter under fredstida krissituationer och höjd beredskap.

6.3.5 – 6 Risk- och sårbarhetsanalys, planeringsarbete med mera

SKR instämmer i utredningens förslag beträffande behovet av och krav på en på risk- och sårbarhetsanalys.

6.3.7 Kommuners och regioners förmåga vid omfattande eller extrema bristsituationer under kvalificerade fredstida krissituationer och höjd beredskap

Utredningen gör bedömningen att alla Sveriges kommuner och regioner ska klara två veckors ”ö-drift”. Även om det ska ske succesivt och på sikt är det en kraftig ambitionshöjning. För delar av verksamheterna på lokal och regional nivå kommer det inte heller tillräckligt att bygga en förmåga för bara två veckor. Inom flera delar av försörjningen inom exempelvis hälso- och sjukvården krävs väsentligt mer.

SKR instämmer i den ambitionen, med betoningen att målet bara kan nås på sikt. Bemyndiganden till MSB och berörda statliga myndigheter behöver spegla den ordningen.

6.3.8 Samordningsfunktion

Utredningen föreslår att varje kommun och region ska inrätta eller ha tillgång till en samordningsfunktion för sitt förberedande arbete inför fredstida krissituationer och höjd beredskap.

SKR har inga invändningar mot förslaget då det framgår av författningskommentaren att det är upp till varje kommun och region att avgöra hur funktionen ska utformas.

6.3.11 Informationsskyldighet i förhållande till statliga myndigheter

SKR vill framhålla att de statliga myndigheterna behöver samordna sin informationsinhämtning i förhållande till kommuner och regioner. En förutsättning är också att de statliga myndigheterna delger kommunerna och regionerna information om lägesbilder med mera. Detta behöver klargöras i förordningsform, eftersom erfarenheter under pandemin visar att rapporteringsskyldighet spretar och att det inte alltid är en självklarhet att aktuella lägesbilder återkopplas till kommunal och regional nivå.

6.3.12 Informationsskyldighet i förhållande till allmänhet

Utredningen föreslår en långtgående informationsskyldighet till allmänheten, om bland annat samlingsplatser, skyddade utrymmen och skyddsrum.

Ett sådant ansvar förutsätter att kommuner och regioner också får tillgång till information från statliga myndigheter och privata fastighetsägare.

SKR accepterar en sådan informationsskyldighet under denna förutsättning.

6.4.2 Särskilda samlingsplatser under kvalificerade fredstida krissituationer och höjd beredskap

SKR vill framhålla att det måste vara kommunerna som har beslutsmandat om antal särskilda samlingsplatser.

Ledning under fredstida krissituationer och höjd beredskap

6.5.2 Krisledningsnämnd

Utredningen föreslår att nuvarande bestämmelser i LEH om krisledningsnämnd överförs i princip oförändrade till den nya lagen.

I befintlig lagstiftning finns en viss organisatorisk osäkerhet kring i vilket skede krisledningsnämnden ska upphöra och när styrelsen tar över ansvaret. Den osäkerheten har i tidigare säkerhetsläge saknat betydelse men får en annan innebörd i dagens läge. I de (många kommuner och regioner) där det råder persongemenskap mellan krisledningsnämnd och styrelse är det inget problem – men i de fall det finns skäl att ge krisledningsnämnden en annan sammansättning behövs ett klargörande av hur och när ett skifte ska ske.

SKR delar mot denna bakgrund inte utredningens bedömning och konstaterar i stället att det finns behov av en sömlös övergång mellan ledning av krisberedskap och ledning vid höjd beredskap.

6.5.3 Kommuners och regioners ledningsförmåga under höjd beredskap

Utredningen föreslår att kommunstyrelsens respektive regionstyrelsens ledning under höjd beredskap ska vara särskilt inriktad på att samordna och ha uppsikt över verksamheterna i fråga om civilt försvar, och att det i den nya lagen ska göras en hänvisning till lagen (1988:97) om förfarandet hos kommunerna, förvaltningsmyndigheterna och domstolarna under krig eller krigsfara med mera I befintlig lagstiftning finns det en otydlighet kring när ansvaret övergår från krisledningsnämnden till styrelsen.

SKR accepterar förslaget med reservation för att frågan om när krisledningsnämnden ska upphöra med sin eventuella verksamhet behöver tydliggöras.

6.5.4 Förberedande åtgärder för en robust och uthållig ledning

Utredningen föreslår att kommunstyrelsen och regionstyrelsen ska utarbeta de planer och vidta de förberedande åtgärder som behövs för att säkerställa en robust och uthållig ledning av kommunens respektive regionens verksamheter under fredstida krissituationer och höjd beredskap. Utredningen bedömer att kommuner och regioner bör med stöd av kommunallagen och annan relevant författningsreglering själva bestämma vilka förberedande åtgärder som bör vidtas för att säkerställa att de har en ändamålsenlig och robust ledningsförmåga under fredstida krissituationer eller höjd beredskap.

SKR tillstyrker förslaget.

6.6 Geografiskt områdesansvar

Utredningen förslår att en kommun ska ha ett geografiskt områdesansvar inom kommunen även under höjd beredskap. Det innebär att kommunen ska verka för att relevanta aktörer i kommunen samverkar och uppnår samordning.

Samordningsuppgiften måste ses som ett sätt att beskriva det samspel som vilar på alla och envar under kris och krig.

SKR anser att den samordnande roll en kommun därmed får i den föreslagna regleringen är viktig, men får inte bli för omfattande.

6.7 Kommuners och regioners inbördes bistånd samt deras stöd till enskilda

Utredningen föreslår att bestämmelserna i 4 kap. LEH om kommuners och regioners befogenhet eller skyldighet till inbördes bistånd samt deras stöd till enskilda överförs i princip oförändrade till den nya lagen. Förslaget torde inte innebära någon ändring i sak i förhållande till nuvarande reglering i lagen (2006: 544) om kommuners och regioners åtgärder inför och vid extraordinära händelser i fredstid och höjd beredskap (LEH).

SKR tillstyrker förslaget.

6.8 Kommuner och regioners uppgifter avseende landets försörjning

Utredningen förslår att bestämmelsen i 3 kap. 3 § LEH om kommunens särskilda uppgifter avseende landets försörjning överförs oförändrad till den nya lagen.

SKR tillstyrker förslaget.